

Vooruitkijken en bijsturen

Hoe zorg je ervoor dat de overgang van winterrantsoen naar weidegang zo soepel mogelijk verloopt? Vee-
teeltGRAS schrijft erover samen met De Heus.

Een goede planning maken én flexibel zijn. Daar draait het volgens De Heus om bij de overgang van het winterrantsoen naar weidegang. ‘Vooruitkijken, daar staat of valt weidegang mee.’

Het is elk jaar weer even schakelen: de stap van een volledig rantsoen op stal naar het opstarten van weidegang. Toch verlopen die eerste twee à drie weken dat de koeien naar buiten gaan vaak zonder problemen, is de ervaring van Bart Kistemaker, rundveespecialist bij De Heus in Noord-Holland. ‘Vers gras melkt gemakkelijker. Het gras heeft een hoge voederwaarde en de melkgift gaat al snel omhoog.’ Het is juist de periode erna waarin het nog wel eens misgaat, ziet zijn collega Arnee Korevaar, productmanager rundvee bij De Heus. ‘Je wilt voorkomen dat het weidegras op is en het land kaal, omdat je net gemaaid hebt. Want ja, wat doe je dan? Als je de liters eenmaal kwijt bent, is het lastig om weer terug te komen op het oude niveau. Vooruitkijken, daar staat of valt weidegang mee.’

Voorkom klem lopen

Korevaar en Kistemaker pleiten er daarom voor om van tevoren een goed plan te maken voor weidegang. ‘Het liefst til ik dat plan tot over de tweede snede, tot ongeveer half juni. Zo loop je niet te snel klem’, geeft Kistemaker aan. Zo’n plan begint vaak met terugkijken op het vorige seizoen. ‘Hoe is het afgelopen jaar gegaan? Wat kan er beter? Vervolgens kijk ik met de veehouder hoeveel hectare er voor beweiding beschikbaar is en hoeveel vers gras hij of zij in een koe wil stoppen. Als dat eenmaal helder is, kun je het beweidingsplan opstellen.’ Is dat plan klaar, dan is het goed om ook over de bemesting van de weidepercelen na te denken. De kunstmestgift verdelen over meerdere keren heeft de voorkeur. ‘Zo heb je minder pieken en dalen in de grasgroei’, legt Kistemaker uit. Een planning maken is stap één, maar vervolgens is het zaak om flexibel te zijn. ‘Het is belangrijk om voortdurend kritisch in te schatten hoeveel gras er staat en wat voor

voedingswaarde het gras heeft, want die voedingswaarde kan behoorlijk fluctueren’, adviseert Korevaar. ‘Zorg dat er een eiwit- en een energiebron aanwezig zijn, zodat je tijdig bij kunt sturen als dat nodig is.’

Rantsoen per twaalf uur bekijken

In een normaal jaar verwacht je meer ruw eiwit in het rantsoen als de koeien naar buiten gaan. Maar afgelopen twee jaar was dat niet altijd het geval, weet Kistemaker. Ook zegt het gemiddelde eiwitgehalte in het rantsoen niet alles, zegt Korevaar. ‘Beter is het om het rantsoen per twaalf uur te bekijken. Regelmatig zie je bij weidegang overdag een eiwitpiek en ’s nachts een eiwittekort. Daarmee mis je een maximale penswerking.’ De benutting van het weidegras moet uiteindelijk in de pens gebeuren, geeft Korevaar aan. ‘Zorg daarom voor passende krachtvoerders met voldoende glucogene energie. Zo haal je alle potentie die in het weidegras zit er ook daadwerkelijk uit.’ Na twee à drie weken maakt Kistemaker het liefst opnieuw een rondje door het gras met de veehouder. ‘Dan kun je beter inschatten of je extra percelen toe moet voegen aan je weideplatform of juist extra moet maaien.’ Het kan slim zijn om ook te kijken naar de verdeling van het aantal weide-uren per dag. Veel veehouders weiden hun koeien nu één keer per dag zes uur, merkt Kistemakers. ‘Maar als je ervoor kiest twee keer per dag drie uur te weiden, nemen de koeien effectiever gras op. Die eerste uren dat ze buiten zijn, zie je vaak een piekmoment in het gras. Als je ze twee keer per dag drie uur buiten doet, profiteer je van twee piekmomenten.’ En daarmee sla je volgens Korevaar twee vliegen in één klap. ‘Het is weliswaar meer werk, maar de koeien nemen meer droge stof op uit gras én je kunt in je stalrantsoen lager gaan in ruw eiwit door de betere verdeling over de dag.’ |

